

om en extraordinair Pension til General Lieutenant v. Hedemann.

Sammerich: Dengang vi sendte vor Hør mod Dprøret, og dengang vi spurgte, hvem der skulde føre den, faldt Valget efter lang og omhyggelig Overveielse paa General v. Hedemann, og i Forening med den bolde Læsesø har han svaret til de Forventninger, der bleve nærede om ham; han førte Hæren og dens Faner med Hæder. Det er til hans Navn, at Dagen ved Slesvig knytter sig, en Dag, der vistnok ikke var lykkelig, men en Dag, som atter vakte Mindet om den gamle danske Heltedaa, og det er til hans Navn, at de fejrende Eræfninger den 28de Mai og 5te Juni 1848 knytte sig. Derfor var man ogsaa i de Dage rede til at paa skjønne hans Færd, og den daværende Krigsminister, den nuværende Folkethingsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) udtalte oftere denne sin Anerkjendelse. Han rescriberede saaledes Hedemann: „De og Deres brave Tropper have overtruffet enhver Forventning.“ — — „Konge og Fædreland ville med Taknemmelighed mindes Deres Daad.“ Ogsaa den daværende Folke-repræsentation, den roeskilbste Ständerforsamling, udtalte: „at blandt de bedste og helligste Minder vil det danske Folk bevare det om Mændene, der ved Dannievirke kæmpede for Fædrelandets Gør og Fremtid.“ Nu er denne Mand bragt under uheldige Vilkaar, han er næsten blind, og har maattet søge sin Afsked. Jeg veed, at i andre Lande har man brugt ved en særlig Nationalbelønning at udmærke de Mænd, der have ført Fædrelandets Vaaben frem til Hæder og Seir, det er ikke skeet her; men jeg troer, at vi i det Mindste skyldte at bevilge den Pension for General Hedemann, der af Regjeringen er bragt i Forslag.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

Formanden: Da der ikke gjøres noget Forslag om Nedsættelse af Udvalg, skal jeg anmode om, at Ændringsforslag, der muligens

maatte blive stillede, maatte blive indleverede i Bureauet inden Udløbet af Mødet imorgen.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til Spørgsmaal om Fremme af Forslag til Lov om en Tillægsbestemmelse til § 21 af Børnepligtsloven af 12te Februar 1849.

Krigsministeren: At den offentlige Mening her i Landet er imod, at de Børnepligtige fra Kongeriget udskrives til Forbundshæren, og at Ministeriet ikke tvivler om, at der bør tages Hensyn til denne offentlige Mening, har jeg tidligere tilladt mig at udtale. Forsaavidt der nu er fremkommet Forslag om, at der ved en særlig Lov maatte gives Sikkerhed mod Anvendelsen af de Børnepligtige i den nysomtalte Retning, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at saaledes som Armeen for Diebliffet er ordnet, findes der flere Afdelinger, som alene rekrutteres fra Holsteen og Lauenborg, og af disse Afdelinger vil Contingentet til Forbundshæren med Lethed kunne sammensættes. Naar nu dertil kommer, at vi have en fyrgetyveaarig Erfaring for, at ingen Tropper, som ere udflyvne fra Kongeriget, ere blevne anvendte til Forbundshæren, saa forekommer det mig, at der ikke nu er nogen paatrængende Anledning til at tilveiebringe en Lov som den foreslaaede. En saadan Lovbestemmelse vedrører desuden saavel Statsdelenes indbyrdes Forhold med Hensyn til Forsvarsvæsenet, som ogsaa Forholdet til Forbundet, og som saadant mener jeg, at det nærmest vedkommer Fællesforfatningen. Fremdeles vedrører dette Spørgsmaal Armeens Genhed, som det er nødvendigt og vigtigt nok at overholde, og jeg skjønner ikke, at der er nogen særlig Anledning til, fra det almindelige Spørgsmaal herom at udfondre det specielle. Der er jo desuden Udigt til, at vi i den nærmeste Fremtid kunne erholde baade en Fællesforfatning og en Armeeplan, og jeg skal derfor henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke paa Grund heraf maatte finde sig foranlediget til, ikke at søge det nærværende Forslag videre fremmet.